

דף קח.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן צב סעיף ב

ג. נפל חלב בין צונן בין רותח לתוך סיר של בשר חם טועמין החתיכה ^ו שנפל עליה החלב אם אין בה טעם חלב הכל מותר, ואם יש בחתיכה טעם חלב נאסרה אותה חתיכה. ומשעריין בכולה שאם היה בכל הנותר שיש בקדרה מהחתיכות והירק והמרק והתבלינים כדי שתהיה חתיכה זו אחד משישים החתיכה אסורה והשאר מותר, במה דברים אמורים כשלא ניער הקדירה מתחילה כשנפל החלב אלא בסוף וגם לא כיסה הקדירה, אבל ניער אותה מתחילה ועד סוף ^ז או שכיסה אותה משעת נפילה מתחילה ועד סוף הכל מצטרף לבטל טעם החלב.

הגה: ה"ה אם לא ניער כלל לא בתחילה ולא בסוף ולא כיסה כלל, אם יש ששים בקדירה נגד טיפת החלב שנפלה אינו אסור רק החתיכה לבד ושאר הקדירה מותרת.

הגה: וכן אם ניער מתחילה או כיסה מיד אע"פ שלא ניער ולא כיסה לבסוף כל הקדירה מצטרף לבטל החלב והוא שניער או כיסה מיד שנפל שם האיסור.

ד. נפל חלב לתוך המרק או לתוך החתיכות ולא נודע לנו לאיזה חתיכה

ו. והגם דבסי' ק"ה סעיף ד' סגי בנטילת מקום כתב הרש"ל דכאן איירי באיסור צלול ושם באיסור עב שאינו מתפשט. ט"ז ס"ק ג'. וש"ך ס"ק ג'. ומיירי שנפלה הטיפה על חתיכה אחת חוץ לרוטב דאם לתוך הרוטב ודאי שכל מה שבקדרה מצטרף לבטל הטיפה. ט"ז ס"ק ב'. ולר"י בעינן שכל החתיכה מחוץ לרוטב אבל אם מקצתה בתוך הרוטב החתיכה מערבת הטעם בכל הקדירה והכל מצטרף לבטל החלב. אבל לדעת רש"י אפי' מקצתה בתוך הרוטב אין הכל מצטרף לבטל החלב ובסי' ק"ה סעיף ד' כתב מר"ן השו"ע דעת רש"י ור"י ולא הכריע ומשמע דחושש לשתי הסברות, וגם הרמ"א מספקא ליה, כמ"ש הש"ך בס"ק ו'. ולענין דינא יש להחמיר כב' הסברות. זבחי צדק. כף החיים אות ה', ו'.

ז. זה לשון הרמב"ם וצריך שניהם, אבל בניער וכיסה בתחילה ולא בסוף לא מהני, כ"כ הב"י. והיינו שיערב ג' או ד' פעמים שיתערב האיסור ולא בעינן שיערב עד סוף הבישול וה"ה בכיסה באופן שיתערב האיסור. כף החיים אות ז'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

נפל ה מנער את הקדירה כולה עד שיתערב הכל ואם יש בקדירה טעם חלב כולה אסורה ואם לאו מותרת. ואם לא נמצא עכו"ם שיטעם הקדירה ולסמוך עליו משערין בששים ט.

הגה: ויש חולקין י' וס"ל דלא מועיל מה שמנער הקדירה אם לא שניער אותה מיד שנפל האיסור והכי נהוג.

יו"ד סימן צב פעיף א

עין משפט ג.

א. כזית בשר פ' שנפל לתוך סיר של חלב רותח, טועם העכו"ם הסיר אם אומר שיש בו טעם בשר הסיר כולו אסור ואם לאו מותרת, אפי' יש פחות מששים בחתיכה, ואותה החתיכה אסורה.

ב. במה דברים אמורים שקדם והוציא החתיכה קודם שתפלוט החלב שבלעה כלומר קודם שתנוח הקדירה מרתיחתה אבל אם לא הספיק להוציא הבשר עד שיכול לפלוט החלב שבלעה החתיכה אע"פ שטעם

ה. כתב בכף החיים אות ח' דפירוש הדברים שנפלה הטיפה לתוך המרק או לתוך החתיכות שנמצאים כולם משוקעים בתוך המרק ואפי"ה צריך נייעור כדי שיתערב החלב יפה, ואם החתיכה מחוץ לרוטב או אפי' חציה גם בלא נודע איזה חתיכה היא אותה שנפלה עליה הטיפה הכל אסור עד שיהיה ששים בכל חתיכה נגד הטיפה וחתיכה שאין בה ששים נגד הטיפה היא אסורה והכל מותר, וחתיכה שיש בה ששים נגד הטיפה היא מותרת. ואם ישנה חתיכה שאין בה ששים שחתיכה זו אסורה אם נייער הקדירה צריך שבכל הקדירה יהיה ששים נגד חתיכה זו שנעשית נבלה ואם לא נייער אותה חתיכה שאין בה ששים אסורה לבדה והשאר מותר. ודוקא בחתיכה כולה מחוץ לרוטב בנייער ואין בה ששים צריך ששים כנגדה מדין חנ"נ אבל אם מקצתה מחוץ להרוטב אפי' נייער א"צ ששים כנגד כל החתיכה מכח ספק ספיקא ספק נפלה הטיפה עליה ואם תימצא לומר שנפלה עליה שמא הלכה כר"י ולא כרש"י שאם מקצתה בתוך הרוטב הוי ככולה בתוך הרוטב וכל הקדירה מצטרפת לבטלה ואין כאן חנ"נ. כף החיים אות ט'.

ט. גם בבשר עוף וחיה שהוא מדרבנן אם נפלה טיפת חלב על חתיכה מהם צריך ששים באותה חתיכה לבטל החלב ולא כמו מי שהורה שמספיק ברוב. כף החיים אות י'.

י. דאם החתיכה מחוץ לרוטב לא מהני שום נייעור אם לא מיד, וזו דעת החולקים, אך בכף החיים באות ח' כתב שגם מר"ן איירי בחתיכה בתוך הרוטב וצריך נייעור שיתערב היטב וא"כ ליכא פלוגתא בין הרמ"א לשו"ע, ועיין שם בכף החיים באות ח'.

כ. רמב"ם בפ"ט ממאכלות אסורות ממימרא דרב ולא כמאן דס"ל כרבי יהודה דמין במינו לא בטיל אלא כרבנן דאפי' מין במינו בטל בששים. בחולין ק"ח.

ולאו דוקא כזית בשר אלא אפי' פחות מכזית. ט"ז ס"ק א'. ואותה חתיכה אסורה כשיש בה פחות מששים נגד הטיפה משום חתיכה נעשית נבלה.

אותו העכו"ם ואומר שאין בו טעם כלל אסור ל עד שיהיה בו ששים מ
נגד כל החתיכה.

הגה: ואין אנו נוהגין לסמוך על טעימת עכו"ם נ ואוסרין בכל ענין עד שיהיה
ששים פ.

דף קח:

יו"ד סימן צב סעיף א

עיין בסעיף הקודם

עין משפט א. ב.

יו"ד סימן צב סעיף ב

עיין לעיל דף קח. עין משפט א.ב.

עין משפט ד.ה.ו.

ל. דאחרי שהחתיכה נעשית נבלה החלב הבלוע נאסר ולא יורגש טעם החלב האסור וע"כ
צריך ששים נגד כל החתיכה.

מ. היינו להתיר החלב, אבל החתיכה עצמה נעשית נבלה ואסורה.

נ. כתב בכף החיים אות ג' דכך הוא מנהג ג"כ הספרדים כדברי הרמ"א, וכ"כ הבן איש
חי בפ' קרח אות א'.

ס. היינו להתיר החלב אבל החתיכה עצמה אסורה לפי שבלעה חלב ונעשית נבלה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com